

ສາລະບານ

ກົດໝາຍ	ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ	5
ພາກຫີ I	ບົດບັນຍັດທີ່ວໄບ	5
ມາດຕາ 1.	ຈຸດປະສົງ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ	5
ມາດຕາ 2.	ທີ່ດິນ	5
ມາດຕາ 3. (ໃໝ່)	ກຳມະສິດກ່ຽວກັບທີ່ດິນ	6
ມາດຕາ 4. (ໃໝ່)	ການສົ່ງເສີມການພັດທະນາທີ່ດິນ	6
ມາດຕາ 5.	ການປົກປໍ່ອງສິດຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ	6
ມາດຕາ 6.	ການປົກປໍ່ກະຊວງກາສາທີ່ດິນ ແລະ ສົ່ງແວດລ້ອມ	6
ມາດຕາ 7.	ການຫ້າມຈັບຈອງທີ່ດິນ	6
ພາກຫີ II	ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ	7
ໝວດຫີ 1	ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ	7
ມາດຕາ 8. (ໃໝ່)	ອີງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ	7
ມາດຕາ 9. (ໃໝ່)	ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ	7
ມາດຕາ 10. (ໃໝ່)	ສືດ ແລະ ນ້າທີ່ລວມ ຂອງອີງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ	7
ມາດຕາ 11. (ໃໝ່)	ການຈັດແບ່ງເຂດ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ	8
ມາດຕາ 12. (ໃໝ່)	ການກຳນົດຂອບເຂດທີ່ດິນ ແຕ່ລະປະເພດ	9
ມາດຕາ 13. (ໃໝ່)	ການເຊົ້າທີ່ດິນ	9
ມາດຕາ 14.	ການຫັນປ່ຽນປະເພດທີ່ດິນ	9
ໝວດຫີ 2	ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ	9
ມາດຕາ 15.	ທີ່ດິນກະສິກຳ	9
ມາດຕາ 16.	ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ	9
ມາດຕາ 17. (ໃໝ່)	ການກຳນົດຂອບເຂດ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ	10
ມາດຕາ 18. (ໃໝ່)	ການມອບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ	10
ໝວດຫີ 3	ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປ່າໄມ້	10
ມາດຕາ 19.	ທີ່ດິນປ່າໄມ້	11
ມາດຕາ 20.	ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປ່າໄມ້	11
ມາດຕາ 21. (ໃໝ່)	ການກຳນົດຂອບເຂດ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້	11
ມາດຕາ 22. (ໃໝ່)	ການມອບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້	11
ໝວດຫີ 4	ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນບໍລິເວນນັ້ນ	11
ມາດຕາ 23.	ທີ່ດິນບໍລິເວນນັ້ນ	11
ມາດຕາ 24. (ໃໝ່)	ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນບໍລິເວນນັ້ນ	12

มาตรา 25. ลงทะเบียนนำໃຊ້ທີ່ດິນບໍລິເວນນັ້ນ.....	12
มาตรา 26. (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍລິເວນນັ້ນ.....	12
หมวดที่ 5 ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນອຸດສາຫະກຳ	12
มาตรา 27. (ໃໝ່) ທີ່ດິນອຸດສາຫະກຳ.....	13
มาตรา 28. ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນອຸດສາຫະກຳ	13
มาตรา 29. ลงทะเบียนນຳໃຊ້ທີ່ດິນອຸດສາຫະກຳ	13
หมวดที่ 6 ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຄົມມະນາຄົມ.....	13
มาตรา 30. ທີ່ດິນຄົມມະນາຄົມ	13
มาตรา 31. ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຄົມມະນາຄົມ.....	14
มาตรา 32. ການໃຊ້ທີ່ດິນຄົມມະນາຄົມ.....	14
หมวดที่ 7 ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນວັດທະນະທຳ	14
มาตรา 33. ທີ່ດິນວັດທະນະທຳ.....	14
มาตรา 34. ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນວັດທະນະທຳ	14
หมวดที่ 8 ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ	14
มาตรา 35. ທີ່ດິນປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.....	14
มาตรา 36. (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ	15
มาตรา 37. ການໃຊ້ທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ເຊົ້າໃນການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ	15
หมวดที่ 9 ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນບຸກສ້າງ	15
มาตรา 38. ທີ່ດິນບຸກສ້າງ.....	15
มาตรา 39. (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນບຸກສ້າງ	15
มาตรา 40. ປະເພດທີ່ດິນບຸກສ້າງ	15
มาตรา 41. ลงทะเบียนນຳໃຊ້ທີ່ດິນບຸກສ້າງ	16
มาตรา 42. ການກຳນົດຂອບເຂດ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນບຸກສ້າງ	16
หมวดที่ 10 ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ	17
มาตรา 43. (ໃໝ່) ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ	17
มาตรา 44. ຮູບການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ	17
มาตรา 45. (ໃໝ່) ຄຳຮອງ ຂໍຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ.....	17
มาตรา 46. (ໃໝ່) ການກວດກາຄຳຮອງ ຂໍຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ	18
มาตรา 47. (ໃໝ່) ບັນທະບຽນທີ່ດິນ	18
มาตรา 48. ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ດິນ.....	18
มาตรา 49. (ໃໝ່) ໃບຕາດິນ	18
มาตรา 50. (ໃໝ່) ການອອກໃບສຳເນົາຕາດິນ.....	19

ມາດຕາ 51. (ໃໝ່) ການຈົດທະບຽນນິຕິກໍາກ່ຽວກັບທີ່ດິນ.....	19
ພາກທີ III ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.....	19
ໝວດທີ 1 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພິນລະເມືອງລາວ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ	19
ມາດຕາ 52. ການໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ	19
ມາດຕາ 53. (ໃໝ່) ສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.....	20
ມາດຕາ 54. ສິດປຶກປັກກສາທີ່ດິນ	20
ມາດຕາ 55. ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ	20
ມາດຕາ 56. ສິດໄດ້ຮັບໝາກຜົນຈາກທີ່ດິນ	20
ມາດຕາ 57. (ໃໝ່) ສິດໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ	20
ມາດຕາ 58. (ໃໝ່) ສິດສືບຫອດສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ	21
ມາດຕາ 59. ສິດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງການເມືອງ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ມະຫາຊຸມ ແລະ ການຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດຂອງລັດ	21
ມາດຕາ 60. ພັນທະຂອງຜູ້ໃຊ້ ແລະ ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ	21
ມາດຕາ 61. ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງຕ້ອງຍອມຮັບ	21
ມາດຕາ 62. (ໃໝ່) ການເສັຍສິດໃຊ້ ຫຼື ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.....	22
ມາດຕາ 63. (ໃໝ່) ການສັນສຸດສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.....	22
ໝວດທີ 2 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບການເຊົ້າ ຫຼື ສໍາປະການທີ່ດິນ	22
ມາດຕາ 64. (ໃໝ່) ການເຊົ້າ ຫຼື ສໍາປະການທີ່ດິນ ໂດຍຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດ	22
ມາດຕາ 65. (ໃໝ່) ກຳນົດເວລາເຊົ້າ ຫຼື ສໍາປະການທີ່ດິນ	23
ມາດຕາ 66. (ໃໝ່) ສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການເຊົ້າ ຫຼື ສໍາປະການທີ່ດິນ ຂອງຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ	24
ມາດຕາ 67. (ໃໝ່) ພັນທະຂອງຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ໃນການເຊົ້າ ຫຼື ສໍາປະການທີ່ດິນ.....	24
ໝວດທີ 3 ການທິດແກນຄ່າເສັຍຫາຍ	25
ມາດຕາ 68. ສາເຫດຂອງການທິດແກນຄ່າເສັຍຫາຍ	25
ມາດຕາ 69. ການທິດແກນຄ່າເສັຍຫາຍ ຍ້ອນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ	25
ມາດຕາ 70. ການທິດແກນຄ່າເສັຍຫາຍ ຈາກສະພາວະຄວາມເປັນຈິງຕ້ອງຍອມຮັບ	25
ມາດຕາ 71. (ໃໝ່) ການທິດແກນຄ່າເສັຍຫາຍ ທີ່ເກີດຈາກການໂອນເອົາສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄົນ	25
ມາດຕາ 72. ການກຳນົດຄ່າເສັຍຫາຍ.....	25
ໝວດທີ 4 ທີ່ດິນ ທີ່ອົງການປົກຄອງ ໄດ້ມອບສິດນຳໃຊ້ ໃຫ້ປະຊາຊົມໃນສະໄໝຕໍ່ສັງກັນ ແລະ ທີ່	

ດីនខេរដ្ឋីថ្លែងបច្ចុប្បន្ន	26
មាតា 73. (ឯិម់) ការណ៍ដីន ការងារបិភាកស់ ដែលទូទាត់ស្ថិតិយាជីវិត និងសម្រាប់បង្កើតអាណាព .26	
មាតា 74. ការណ៍ដីន ខេរដ្ឋីថ្លែងបច្ចុប្បន្ន និងសម្រាប់បង្កើតអាណាព .26	
មាតា 75. ការណ៍ដីន ការណ៍ដែលទូទាត់ស្ថិតិយាជីវិត និងសម្រាប់បង្កើតអាណាព .26	
មាតា 76. ការណ៍ដីន ខេរដ្ឋីថ្លែងបច្ចុប្បន្ន	26
ធម្មានទី IV ការងារការណ៍ដីន	26
មាតា 77. ការងារការណ៍ដីន	26
មាតា 78. (ឯិម់) ការងារការណ៍ដីន	26
មាតា 79. សិទ និង ឃើញ នៅក្នុងការងារការណ៍ដីន	27
ធម្មានទី V ការងារក្នុងប៊ូតិ៍ដីន, និងប៊ូតិ៍ដីនជាមួយការងារការណ៍ដីន	27
មាតា 80. (ឯិម់) ការងារក្នុងប៊ូតិ៍ដីន ក្នុងការងារការណ៍ដីន	27
មាតា 81. (ឯិម់) ការងារក្នុងប៊ូតិ៍ដីន ក្នុងការងារការណ៍ដីន	27
មាតា 82. និងប៊ូតិ៍ដីន	28
មាតា 83. ការងារក្នុងប៊ូតិ៍ដីន	28
មាតា 84. ការងារក្នុងប៊ូតិ៍ដីន	28
ធម្មានទី VI បិទប៊ូតិ៍ដីន	28
មាតា 85. (ឯិម់) ការងារក្នុងប៊ូតិ៍ដីន	28
មាតា 86. (ឯិម់) ការងារក្នុងប៊ូតិ៍ដីន	28
មាតា 87. ជិតសកសិទ	29

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 04 / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 21 ຕຸລາ 2003

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທີ່ດີນ

ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທີ່ວ່ໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດີນ

ຈຸດປະສົງ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດີນ ແມ່ນກໍານົດລະບອບການຄູ່ມຄອງ, ການປຶກ ບັກຮັກສາ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດີນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ລະບຽບກົດ ໝາຍ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເພີ່ມຂະວິການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ລວມ ຫ້າງປຶກບັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເຂດນັ້ນແດນດີນ ຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ມາດຕາ 2. ທີ່ດີນ

ທີ່ດີນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນເນື້ອທີ່ດີນ ຂຶ້ງນອນ ຢູ່ໃນ ເຂດແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ, ປະກອບດ້ວຍ ໜ້າດິນ, ພື້ນດິນ, ພູຜາ, ເກາະດອນ ລວມ ຫ້າດິນພື້ນນຳ, ນ່ານນຳ ແລະນ່າມຟ້າ.

ທີ່ດີນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແມ່ນຂັບພະຍາກອນອັນຕັ້ນຕໍ່ຂອງຊາດ ທີ່ເປັນບ່ອນດຳລົງຊີວິດ ແລະ ທຳມາທາກິນ ຂອງພົນລະເມືອງລາວ, ເປັນພາຫະນະອັນສຳຄັນ ແຫ່ງການຜະລິດ, ການ ພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະການບ້ອງກັນຊາດ-ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 3. (ໃໝ່) ກຳມະສິດກ່ຽວກັບທີ່ດິນ

ທີ່ດິນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນກຳມະສິດ ຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວໃນ ມາດຕາ 17 ຂອງລັດຖະທຳມະນຸນ ຂຶ້ງແມ່ນລັດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະເປັນ ເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ມອບໃຫ້ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະການຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດ ນຳໃຊ້, ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ; ມອບໃຫ້ກົມກອງປະກອບອາວຸດ, ອົງການຂອງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງການ ເມືອງ, ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ໃຊ້; ສຳລັບຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີ ສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະ ທານ.

ມາດຕາ 4. (ໃໝ່) ການສິ່ງເສີມການພັດທະນາທີ່ດິນ

ລັດສິ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະ ນາທີ່ດິນ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ**ເຊັ່ນ** : ການສຶກສາອົບ ຮີມ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ ແລະບັບປຸງທີ່ດິນ, ການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ດ້ວນແຮງງານ, ວັດຖຸ, ຫົນຮອນ, ເຕັກໄມ່ໂລຊີ, ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການຄຸ້ມ ຄອງ-ບໍລິຫານທີ່ດີ ເພື່ອຮັດໃຫ້ທີ່ດິນ ມີຄຸນນະພາບດີ ແລະ ມີມູນຄ່າເພີ່ມຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 5. ການປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ລັດປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມສະຫງົບເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຍາວນານ ພົອມທັງຮັບປະກັນສິດປົກ ບັກຮັກສາ, ສິດໃຊ້, ສິດໄດ້ຮັບໝາກຜົນ, ສິດໂອນ ແລະ ສິດສືບທອດ.

ມາດຕາ 6. ການປົກປ້ກຮັກສາທີ່ດິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະ ໃນການປົກປ້ກຮັກສາທີ່ດິນ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະ ພາບທີ່ດີ, ບໍ່ໃຫ້ມີການເຊາະເຈື້ອນ, ຍຸບລົງ, ເສື່ອມໂຊມ, ຮັກສາຄຸນນະພາບ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບ ແຕ່ລະປະເພດທີ່ດິນ, ບໍ່ຮັດໃຫ້ເນື້ອທີ່ດິນ ແຕ່ລະປະເພດໜຸ້ດລົງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.

ການໃຊ້ທີ່ດິນ ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ຫຼື ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 7. ການຫ້າມຈັບຈອງທີ່ດິນ

ການຈັບຈອງທີ່ດິນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼືໄດ້ຮັດຂຶ້ນກ່ອນ ຫຼື ຫຼັງການປະ ກາດໃຊ້ ລັດຖະທຳມະນຸນ ແລະວິດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບລ້າງ.

ຫ້າມບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໄດ້ໜຶ່ງ ຈັບຈອງທີ່ດິນ; ຖ້າຫາກມີຈຸດປະສົງຢາກນຳໃຊ້ທີ່ ດິນຕ້ອງ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດ.

ພາກທີ II ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ

ໝວດທີ 1 ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ

ມາດຕາ 8. (ໃໝ່) ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍ :

- ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ;
- ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ;
- ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳເມືອງ, ເຖດສະບານ;
- ທ່ານ່ວຍງານທີ່ດິນ ປະຈຳບ້ານ.

ສຳລັບພາລະບົດບາດ, ສີດ ແລະ ພັນຍາທີ່ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນນັ້ນ ລັດຖະບານ
ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 9. (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ

ລັດຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຍ່າງລວມສູນເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ ໂດຍລັດຖະບາມມອບ ໃຫ້ອົງ
ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕາມໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນມາດຕາ 10 ຂອງ
ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ດ້ວຍການປະສານສົມທິບ ກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກ
ຄອງທີ່ມີ ແລະ ມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຕາມຂະແໜງ ການໃຫ້
ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ກະຊວງຄົມ ມະນາຄົມ ຂັນສົ່ງ
ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ, ກະຊວງທະແຫງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະກຳ, ກະຊວງ ບ້ອງກັນປະເທດ ແລະ
ກະຊວງບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 10. (ໃໝ່) ສີດ ແລະ ໜ້າທີ່ລວມ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ມີສີດ ແລະ ໜ້າທີ່ລວມ ດັ່ງນີ້ :

1. ຄົ້ນຄວາຮ່າງມະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລັດຖະບັນຍັດ, ດຳລັດ, ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະ
ບຽບໜັກການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ;
2. ສຳຫຼວດວັດແທກ, ຈັດສັນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ລະດັບທີ່ມີ, ເຊັ່ນ ແຄວນ
ແລະ ແຫ່ງຊາດ;
3. ປະສານສົມທິບ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທີ່ມີ
ເພື່ອວາງແຜນນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາທີ່ດິນ, ຈັດປະເພດທີ່ດິນ, ປະ
ເມີນຄຸນນະພາບທີ່ດິນ, ກຳນົດເຊດທີ່ດິນ ແລະ ກວດກາງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ;

4. ມອບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ໄທ້ເຊົ່າ, ໄທ້ສຳປະການ ແລະຖອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ;
5. ສ້າງສໍາມະໂນທີ່ດິນ, ປະເມີນມູນຄ່າທີ່ດິນ, ຂຶ້ນ ແລະຈົດທະບຽນທີ່ດິນ, ອອກ ໃບຕາດິນ ແລະເກັບກຳສະຫຼືຕີທີ່ດິນ;
6. ເກັບຄ່າທຳນົງທີ່ດິນ;
7. ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ;
8. ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຂອງລັດ ແລະ ພຶກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລັອມ;
9. ວາງນະໂຍບາຍ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວຂີ້-ຂາຍສິດນຳ ໃຊ້ທີ່ດິນ;
10. ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ;
11. ວາງນະໂຍບາຍ ແລະລະບູບຜູ້ການ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຜູ້ປະກອບອາຊີບ ທີ່ພົວ ພັນກັບທີ່ດິນ ເຊັ່ນ: ນັກສຳໜູວວັດແທກ, ນັກປະເມີນລາຄາ, ນາຍໜ້າ ຫຼື ຕົວ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 11. (ໃໝ່) ການຈັດແບ່ງເຂດ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ

ທີ່ດິນ ໃນຂອບເຂດທີ່ວິປະເທດ ໄດ້ຈັດແບ່ງເປັນເຂດ ແລະປະເພດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

1. ການຈັດແບ່ງເຂດ :

ເຂດທີ່ງໝາງ, ພູ້ໝາງ ແລະພູດອຍ ຂຶ້ງປະກອບດ້ວຍ :

- ເຂດຕົວເມືອງ;
- ເຂດຊົນນະບົດ;
- ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;
- ເຂດເສດຖະກິດພື້ເສດ.

2. ການຈັດແບ່ງປະເພດ :

- ທີ່ດິນກະສິກຳ;
- ທີ່ດິນປ່າໄມ້;
- ທີ່ດິນບໍລິເວນນັ້ນ;
- ທີ່ດິນອຸດສາຫະກຳ;
- ທີ່ດິນຄົມມະນາຄົມ;
- ທີ່ດິນວັດທະນະທຳ;
- ທີ່ດິນບ້ອງກັນຊາດ-ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
- ທີ່ດິນບຸກສ້າງ.

ມາດຕາ 12. (ໃໝ່) ການກຳນົດຂອບເຂດທີ່ດິນ ແຕ່ລະປະເຍດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຈັດສັນ ແລະ ຈັດແບ່ງຂອບເຂດທີ່ດິນ ແຕ່ລະປະເຍດໃນຂອບເຂດ ທີ່ວິທະຍາໄລ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ກຳນົດຂອບເຂດທີ່ດິນປະເຍດຕ່າງໆ ພາຍໃນຂອບເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບການກຳນົດຂອບເຂດ ປະເຍດທີ່ດິນ ທີ່ລັດໄດ້ກຳນົດອອກ ແລ້ວນຳສະເໜີໃຫ້ອີງການປົກຄອງຂັ້ນເທິງຖຸດຕົນນັ້ນ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 13. (ໃໝ່) ການເຊົ້າທີ່ດິນ

ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ພິນລະເມືອງລາວ ເຊົ້າທີ່ດິນຂອງລັດສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເວັ້ນ ສາມສືບປີ ແລະ ສາມາດ ຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ລະກຳລະນີ.

ການກຳນົດເວລາເຊົ້າທີ່ດິນຕົວຈີງ ໃຫ້ອີງໃສ່ລັກສະນະ ແລະ ຂະໜາດຂອງກິດຈະການ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນ.

ສໍາລັບການເຊົ້າ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຫຼືມີການພັດທະນາແລ້ວ ລະຫວ່າງ ພິນລະເມືອງລາວ ດ້ວຍກັນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຕົກລົງ ຂອງສອງຝ່າຍ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢືນຢັນຈາກ ອີງການ ປົກຄອງບ້ານ, ສຳນັກງານທະບຽນສານ ແລະ ຈົດທະບຽນຢູ່ອີງການປົກຄອງເມືອງ, ເຫດສະ ບານ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 14. ການຫັນປົງປະເຍດທີ່ດິນ

ການຫັນປົງທີ່ດິນປະເຍດນີ້ ໄປສູ່ທີ່ດິນອີກປະເຍດນີ້ ຈະດຳເນີນໄດ້ກຳຕໍ່ເມື່ອຫາກ ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ເຊົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບອັນບໍດີ ຕໍ່ສົ່ງແວດ ລົມທຳມະຊາດ ຫຼື ສັງຄົມ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸມັດ ຈາກອີງການຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເສັຍ ກ່ອນ.

ໝວດທີ 2 ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 15. ທີ່ດິນກະສິກຳ

ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນທີ່ດິນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຊົ້າໃນການປູກຟ້າ, ລົງສັດ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທິດລອງດ້ານກະສິກຳ ລວມທັງທີ່ດິນ ຊົນລະປະທານ.

ມາດຕາ 16. ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ

ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ບ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ, ກຳນົດທີ່ດິນກະສິກຳປະເຍດຕ່າງໆ, ຄົ້ນຄວ້າວາງລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປ້ອກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ປະເຍດດັ່ງກ່າວ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 17. (ໃໝ່) ການກຳນົດຂອບເຂດ ສີດົນທີ່ໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ ແລະ ຄອບຄົວ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມແຜນ ຈັດສັນ, ຕາມເປົ້າໝາຍ, ຍາວນານ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຕາມຈຳນວນເນື້ອທີ່ ດັ່ງນີ້ :

- ຜູ້ທີ່ບຸກເຂົ້າ, ລົງສັດ ໃນຈຳນວນສູງສຸດ ບໍ່ເກີນໜຶ່ງເຮັດກາຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງແຮງງານ ໃນຄອບ ຄົວ;
- ຜູ້ທີ່ເຮັດສວນບຸກພິດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພິດລົ້ມລຸກ ໃນຈຳນວນສູງສຸດ ບໍ່ເກີນສາມ ເຮັດກາຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງແຮງງານ ໃນຄອບຄົວ;
- ຜູ້ທີ່ເຮັດສວນບຸກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ ໃນຈຳນວນສູງສຸດ ບໍ່ເກີນສາມເຮັດກາຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງແຮງງານ ໃນຄອບຄົວ;
- ຜູ້ທີ່ໃຊ້ທີ່ດິນປອກໄລ້ນ ຫຼື ປ່າຫຍ້າປະເພດຕ່າງໆ ຊຶ່ງຫັນມາບຸກພິດພັນຫຍ້າລົງ ສັດ ໃນຈຳນວນສູງສຸດ ບໍ່ເກີນສົບຫ້າເຮັດກາຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງແຮງງານ ໃນຄອບຄົວ.

ໃນການອະນຸມັດ ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ບຸກຄົນນຳໃຊ້ນັ້ນ ລັດຈະພິຈາລະນາເປັນແຕ່ ລະກຳລະນີ ໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ຄວາມສາມາດຕົວຈິງໃນການຜະລິດ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ແຜນຈັດສັນ ທີ່ດິນກະສິກຳ ຂອງທີ່ອີ່ນ.

ແຮງງານໜຶ່ງສາມາດ ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳໝາຍປະເພດ ຖ້າຜູ້ກ່ຽວຫາກມີ ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ ໃນການຜະລິດ.

ຖ້າຜູ້ໄດ້ ຫາກຕ້ອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຫ້າຍກວ່າອັດຕາຂອງປະເພດທີ່ດິນ ທີ່ຕົນ ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ ກໍສາມາດສະເໜີເຊົ້າ ຫຼື ສຳປະຫານ ນຳລັດໄດ້.

ສໍາລັບການອະນຸມັດເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງທຳການຜະລິດນັ້ນ ແມ່ນອີງໃສ່ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ ຂອງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 18. (ໃໝ່) ການມອບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ອີງການປົກຄອງເນື້ອງ, ເທດສະບານ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາຕົກລົງມອບສິດນຳ ໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງນຳ ໃຊ້ ໂດຍອອກໃບຢັ້ງຢືນທີ່ດິນ ໃຫ້. ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ດິນນີ້ ມີອາຍຸສາມບັນ, ຖ້າວ່າພາຍໃນກຳນົດດັ່ງກ່າວ ຫາກນຳໃຊ້ທີ່ດິນທຸກຕ້ອງ ຕາມເປົ້າໝາຍ, ຕາມລະບຽບການ ແລະ ບໍ່ມີການຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານ, ຫັກຫົວ່າ ຫຼື ການຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານນັ້ນ ຫາກຖືກແກ້ໄຂໄປແລ້ວ ຈຶ່ງຈະມີສິດສະເໜີນຳອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອຂໍໃບຕາດິນ ກ່ຽວກັບສິດນຳ ໃຊ້ຢ່າງຍາວນານ.

ໝວດທີ 3 ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນບໍ່ໄມ້

ມາດຕາ 19. ຫ້ດິນປ່າໄມ້

ຫ້ດິນປ່າໄມ້ ແມ່ນເນື້ອຫ້ດິນຫຼຸກຕອນ ທີ່ມີປ່າໄມ້ປຶກຄຸມຢູ່ ຫ້ດິນຍໍ່ມີປ່າໄມ້ປຶກຄຸມ ຂຶ້ງລັດ ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ເປັນຫ້ດິນປ່າໄມ້ ຕາມທີ່ໄດ້ຢູ່ໄວ້ໃນກົດໝາຍປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 20. ການຄຸ້ມຄອງຫ້ດິນປ່າໄມ້

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຫ້ດິນປ່າໄມ້, ກຳນົດຫ້ດິນປ່າໄມ້ປະເພດ ຕ່າງໆ, ຄົນຄວ້າວາງລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ, ການປຶກປັກກັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ຫ້ດິນປະເພດດັ່ງກ່າວ ລວມທັງການປຶກປັກກັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະ ບານເພື່ອພິຈາລະນາຮັບ ຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 21. (ໃໝ່) ການກຳນົດຂອບເຂດ ສິດນຳໃຊ້ຫ້ດິນປ່າໄມ້

ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ຄອບຄົວ ນຳໃຊ້ຫ້ດິນປ່າໄມ້ ຫ້ເປັນຫ້ດິນປອກໂລັນ ຫຼື ປ່າຊຸດໂຊມ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ຍາວນານ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໃນຈຳນວນບໍ່ເກີນ ສາມເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງແຮງງານ ໃນຄອບຄົວ. ຖ້າຜູ້ໃຫ້ກາຕ້ອງການ ນຳໃຊ້ຫ້ດິນປ່າໄມ້ໝາຍກວ່າ ນັ້ນ ກຳນົດສະເໜີ ຂໍເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະການ ນຳລັດ.

ສໍາລັບການອະນຸມັດເນື້ອຫ້ດິນປ່າໄມ້ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງນຳໃຊ້ ແມ່ນອີງໄສ່ຄວາມສາມາດ ຕົວຈິງ ໃນການຜະລິດ.

ມາດຕາ 22. (ໃໝ່) ການມອບສິດນຳໃຊ້ຫ້ດິນປ່າໄມ້

ອີງການປຶກຄອງເມືອງ, ເຫດສະບານ ສົມທິບກັບອີງການປຶກຄອງບ້ານ ເປັນຜູ້ພິຈາລະ ນາຕິກລົງ ມອບສິດນຳໃຊ້ຫ້ດິນປ່າໄມ້ ທີ່ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະການຈັດ ຕັ້ງນຳໃຊ້ ໂດຍອອກໄບຢັ້ງຍືນໃຫ້. ໃບຢັ້ງຍືນຫ້ດິນນີ້ ມີອາຍຸສາມປີ, ຖ້າວ່າພາຍໃນກຳນົດດັ່ງ ກ່າວ ຫາການໃຊ້ຖືກຕ້ອງຕາມ ເປົ້າໝາຍ, ຕາມລະບຽບການ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານ, ທັກຫັວງ ຫຼື ການຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານນັ້ນ ຫາກຖືກແກ້ໄຂໄປແລ້ວ ຈຶ່ງມີສິດນຳໄປສະເໜີຂໍໃບຕາດິນ ກ່ຽວກັບ ສິດນຳໃຊ້ຢ່າງຍາວນາໄດ້ ນຳອີງການຄຸ້ມຄອງຫ້ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ.

ໝວດທີ 4 ການຄຸ້ມຄອງຫ້ດິນບໍລິເວນນຳ

ມາດຕາ 23. ຫ້ດິນບໍລິເວນນຳ

ຫ້ດິນບໍລິເວນນຳ ແມ່ນຫ້ດິນຂໍ້ຢູ່ພື້ນນຳ ຫຼື ຢູ່ຂອບເຂດອ້ອມແອັມແຫຼ່ງນຳ: ຫ້ດິນພື້ນນຳ, ຫ້

ມາດຕາ 24. (ໃໝ່) ການຄູ່ມຄອງທີ່ດິນບໍລິເວນນັ້ນ

ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄນ້ ເປັນຜູ້ຄຸມຄອງທີ່ດິນບໍລິເວນນັ້ນ, ຄື້ນຄວາວາງລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸມຄອງ, ການປຶກປ້າກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປະເພດດັ່ງກ່າວ ໂດຍປະສານສົມທິບ ກັບອົງການປຶກຄອງຫ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນທີ່ດິນບໍລິເວນນັ້ນຕັ້ງຢູ່ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 25. ລະບຸບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍລິເວນນຳ

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍລິເວນນັ້ນ ຕ້ອງຮັບປະກັນເຖິງອົນໄຂ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ບໍ່ໃຫ້ມີການເຊາະເຈື້ອນ;
 2. ບໍ່ໃຫ້ສະກັດກັນທາງນຳໄຫຼ້;
 3. ບໍ່ໃຫ້ນຳຕື່ນເຂີນ ຫຼື ອັ້ງຫົວມ;
 4. ບໍ່ໃຫ້ສ້າງຄວາມເປີເປົ້ອນ ເປັນພິດແກ່ແຫຼ່ງນຳ;
 5. ບໍ່ໃຫ້ຕັດຕື່ນໄມ້ທຳລາຍບ່າເຂດແຫຼ່ງນຳ;
 6. ບໍ່ໃຫ້ຊຸດລອກເອົາດິນບວມ, ດິນທາມ, ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸ
ຍາດຈາກອົງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເສັຍກ່ອນ.

ມາດຕາ 26. (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ທົດນິມບໍລິເວນນັ້ນ

ອົງການປຶກຄອງບ້ານ ບໍ່ອ່ນທີ່ດິນບໍລິເວນນຳຕັ້ງຢູ່ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວາມໃຈສະເໜີ ຕໍ່ອົງການປຶກຄອງ
ເມືອງ, ແທດສະບານ ກ່ຽວກັບການມອບທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງປົກປັກຮັກສາ ແລະນຳ
ໃຊ້ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ในกำลังนี้ ที่ดินบໍລິເວນນັ້ນ ຫາກໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນຂອບເຂດສິດນຳໃຊ້ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື
ການຈັດຕັ້ງໄດ້ໜຶ່ງແລ້ວ ຖ້າຫາກອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງນັ້ນ ແລະ ຂັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນັ້ນ ແລະ
ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກວດກາເຫັນວ່າ ການນຳໃຊ້ທີ່ດີນດັ່ງ ກ່າວ
ບໍ່ມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ບໍລິເວນນັ້ນນັ້ນແລ້ວ ທີ່ດີນດັ່ງກ່າວກຳຈະຕິກູ່ໃນສິດນຳໃຊ້ ຂອງ ບຸກຄົນ ຫຼື
ການຈັດຕັ້ງນັ້ນຕໍ່ໄປ.

ມາດຕາ 27. (ໃໝ່) ຫ້ດິນອຸດສາຫະກຳ

ຫ້ດິນອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນຂອບເຂດ ຫຼື ບໍລິເວນຫ້ດິນ ຂໍ້ລັດກຳນົດໃຫ້ເປັນທີ່ຕັ້ງໄຮງ ຈັກ, ໄຮງງານ, ລວມທັງສະຖານທີ່ພົກເຊົາ ຂອງກຳນົດກອນ, ພື້ນທີ່ອຸດສາຫະກຳ, ເຂດອຸດສາ ຫະກຳ, ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ສະຖາບັນ ຫຼື ສູນຄົ່ນຄວ້າທີ່ລອງອຸດສາຫະກຳ ທາງດ້ານເຕັກ ນິກວິທະຍາສາດ, ສະຖານທີ່ບໍ່ຢັດນີ້ເສັຍຄຸນ, ບ່ອນທຳລາຍສິ່ງເສດຖຽ້ອອຸດສາຫະກຳ, ແຫ່ງໆ ວັດຖຸພະລັງງານ, ແລວທາງສາຍສິ່ງໄຟຟ້າ, ແລວທາງທີ່ພະລັງງານ ແລະ ອາຍແກ້ດ, ທຶນຈັປະ ປາ, ເຂດບໍ່ແຮ່ ແລະ ຫ້ດິນອື່ນໆ ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າ ໃນເປົ້າໝາຍອຸດສາຫະກຳ.

ມາດຕາ 28. ການຄຸ້ມຄອງຫ້ດິນອຸດສາຫະກຳ

ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຊັດຖະກຳ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຫ້ດິນອຸດສາຫະກຳ, ຄົ່ນຄວ້າ ວາງລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ຫ້ດິນປະເຍດດັ່ງກ່າວ ລວມທັງການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງຫ້ດິນແລວທາງສາຍສິ່ງໄຟຟ້າ, ແລວທາງທີ່ພະລັງງານ ແລະ ອາຍ ແກ້ດ, ທຶນຈັປະປານັ້ນ ໃຫ້ປະສານສົມທີ່ບັນຍາຂະແໜງການຄົມມະນາຄົມ ຂີນສິ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 29. ລະບຽບການນຳໃຊ້ຫ້ດິນອຸດສາຫະກຳ

ບຸກຄົມ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທຶນຈັນໃຊ້ຫ້ດິນອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຊັດຖະກຳ;
- ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການຜັງເມືອງ;
- ບໍ່ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ, ແກ່ສາຫາລະນະ ຫຼື ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- ປົວແປງສະພາບໜ້າດິນ ແລະ ພື້ນຟູ້ຫ້ດິນ ໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບເດີມ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ ເຊົາໃຊ້ແລ້ວ ສໍາລັບຫ້ດິນບໍ່ແຮ່.

ໝວດທີ 6 ການຄຸ້ມຄອງຫ້ດິນຄົມມະນາຄົມ

ມາດຕາ 30. ຫ້ດິນຄົມມະນາຄົມ

ຫ້ດິນຄົມມະນາຄົມ ແມ່ນຫ້ດິນສໍາລັບໃຊ້ເປັນເສັນທາງ, ຂອບທາງ, ຮ່ອງນີ້, ເຂດສະຫງວນແລວທາງ, ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂົວ, ແລວສາຍໄທລະສັບ, ຫ້ຕັ້ງສະຖານີສື່ສານ ລວມທັງສະ ພາຍໃນ, ທ່າເຮືອ, ສະຖານີລົດຂີນສິ່ງ ສິນຄ້າ ແລະ ລົດໂດຍສານ, ອຸໂມງ, ທາງລົດໄຟ, ສະ

ຖານທີ່ຕັ້ງສາງຮັບໃຊ້ການຂົນສົ່ງ ແລະ ທີ່ດິນອື່ນໆ ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ.

ມາດຕາ 31. ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຄົມມະນາຄົມ

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຄົມມະນາຄົມ,
ຄົ້ມຄວ້າວາງລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການປຶກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ
ການໃຊ້ທີ່ດິນ ປະເພດດັ່ງກ່າວ ແລວນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ ເອົາ.

ມາດຕາ 32. ການໃຊ້ທີ່ດິນຄົມມະນາຄົມ

ການໃຊ້ທີ່ດິນຄົມມະນາຄົມ ຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບການສະເໜາ ຂຶ່ງ
ອີງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງວາງອອກ.

ໝວດທີ 7 ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນວັດທະນະຫຳ

ມາດຕາ 33. ທີ່ດິນວັດທະນະຫຳ

ທີ່ດິນວັດທະນະຫຳ ແມ່ນສະຖານທີ່ຕັ້ງ ຂອງມໍລະດົກທາງດ້ານວັດທະນະຫຳ ທີ່ຕິດພັນ
ກັບຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດ, ວັດຖຸຮານ, ບຸຊະນີຍະສະຖານ, ວັດວາອາຮາມ, ຫົວໜ້າທຳມະ ຊາດ,
ສົ່ງບຸກສ້າງ ທາງດ້ານວັດທະນະຫຳ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນໆ ທີ່ລັດກຳນົດໃຫ້ເປັນທີ່ດິນວັດທະນະຫຳ ແລະ
ການທ່ອງ ບ່ຽວ.

ມາດຕາ 34. ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນວັດທະນະຫຳ

ກະຊວງ ຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະຫຳ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນວັດທະນະຫຳ ໃນຂອບ
ເຂດທີ່ວປະເທດ, ຄົ້ມຄວ້າວາງລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການປຶກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ
ແລະ ການໃຊ້ທີ່ດິນປະເພດດັ່ງກ່າວ ແລວນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ.

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໃຊ້ທີ່ດິນວັດທະນະຫຳນັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ
ການຄຸ້ມຄອງ, ການໃຊ້ ແລະ ການປຶກປັກຮັກສາທີ່ດິນວັດທະນະຫຳ.

ໝວດທີ 8 ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ມາດຕາ 35. ທີ່ດິນປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ທີ່ດິນປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແມ່ນທີ່ດິນທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານ ປ້ອງກັນຊາດ,
ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ: ບ່ອນຕັ້ງຄ້າຍ, ສໍານັກງານ, ກົມກອງ, ບ່ອນພັກເຊົາ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ສະໜາມ

ຝຶກແອບວິຊາການທະຫານ, ຕຳໜົວດ, ສະໜາມບິນໃຫຍ່, ສະໜາມບິນ, ທ່າເຮືອ, ສາງ, ໂຮງໝໍ, ໂຮງຈັກ, ໂຮງງານ, ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນຂອງທະຫານ, ຕຳໜົວດ ແລະ ຫໍດັນອື່ນໆ ທີ່ໄຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 36. (ໃໝ່) ການຄົ້ມຄອງທີ່ດິນບ້ອງກັນຊາດ, ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ກະຊວງ ປ້ອງກັນປະເທດ ແລະ ກະຊວງ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປ້ອງກັນ
ຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄື່ນຄວ້າວາງລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການປຶກປັກຮັກສາ,
ການພັດທະນາ ແລະ ການໃຊ້ທີ່ດິນປະເທດດັ່ງກ່າວ ທີ່ຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່
ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

มาตรา 37. ภาระให้ชี้แจงปะເຍດອື່ນ ເຊົ້າໃນການບ້ອງກັນຊາດ, ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ ກົມກອງປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ສາມາດໃຊ້ທີ່ດິນ ປະເພດ
ອື່ນ ບໍ່ວ່າຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເຂົ້າໃນການເລື່ອນໄຫວວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະ
ຫງົບ ຕາມການຕົກລົງ ຂອງລັດຖະບານ.

ພາຍຫຼັງໝີດຄວາມຈະເປັນ ໃນການໃຊ້ແລວ ຕ້ອງສິ່ງທີ່ດິນດັ່ງກ່າວນັ້ນຄືນ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງເດີມ. ໃນກໍລະນີທີ່ການໃຊ້ນັ້ນ ຂາກໄດ້ກໍຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ້ຜູ້ໄດ້ຮັບສິນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ມີການພັດທະນາ ແລວ ກໍຄວນພິຈາລະນາ ຫົດແກນຄ່າເສັຍຫາຍ ຕາມຄວາມເໜາະສີມ.

ធម៌ទី 9 ការអ្នកចូលរួម

ມາດຕາ 38. ທີ່ດິນປຸກສ້າງ

ທີ່ດິນປຸກສ້າງ ແມ່ນທີ່ດິນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອນດຳໃຊ້ໃນການປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ໂຮງ ຈັກ, ໂຮງ
ງານ, ສຳນັກງານ, ອົງການ, ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ.

ມາດຕາ 39. (ໃໝ່) ການຄົ້ມຄອງທີ່ດິນປຸກສ້າງ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນບຸກສັງ, ຄື່ນຄວ້າວາງລະບຽບ
ການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການປຶກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປະເທດ ດັ່ງກ່າວ
ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 40. ປະເພດທີ່ດິນປຸກສ້າງ

ທີ່ດິນປກສ້າງ ແບ່ງອອກເປັນປະເທດ ດັ່ງນີ້ :

- ທີ່ດິນບຸກສ້າງ ເພື່ອສາຫາລະນະປະໂຫຍດ;
- ທີ່ດິນບຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ;
- ທີ່ດິນບຸກສ້າງໂຮງຈັກ ໂຮງງານ;
- ທີ່ດິນບຸກສ້າງສຳນັກງານ, ອົງການ.

ທີ່ດິນບຸກສ້າງ ເພື່ອສາຫາລະນະປະໂຫຍດ ແມ່ນທີ່ດິນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສ່ວນ ລວມ: ສວນສາຫາລະນະ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ຕະຫຼາດ, ສະໜາມເດັກຫຼື້ນ, ສະໜາມກິລາ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຮັບ ໄຊສາຫາລະນະປະໂຫຍດ.

ທີ່ດິນບຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ ແມ່ນທີ່ດິນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການບຸກສ້າງທີ່ພັກພາອາໄສ ຂອງ ບຸກຄົນ ແລະ ຄອບຄົວ.

ທີ່ດິນບຸກສ້າງໂຮງຈັກໂຮງງານ ແມ່ນທີ່ດິນນຳໃຊ້ ເພື່ອດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ການ ບຸງແຕ່ງອຸດສາຫະກຳ.

ທີ່ດິນບຸກສ້າງສຳນັກງານ, ອົງການ ແມ່ນທີ່ດິນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການບຸກສ້າງສຳນັກງານ, ອົງ ການຂອງລັດ, ຂອງວິສາຫະກິດ, ສະຖານຫຼຸດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.

ການຈັດສັນທີ່ດິນບຸກສ້າງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຜົງເມືອງ ແລະ ຕາມໜັດຕາສ່ວນຂອງທີ່ດິນ ບຸກ ສ້າງ ແຕ່ລະປະເພດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 41. ລະບູບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນບຸກສ້າງ

ລັດຕ້ອງສະຫງວນທີ່ດິນບຸກສ້າງ ສຳລັບສາຫາລະນະປະໂຫຍດໄວ້ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຜົນປະ ໂຫຍດສ່ວນລວມ. ຖ້າຫາກມີການປິດປະຕິບັດຕາມຜົງເມືອງ ການໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ກໍຕ້ອງໃຫ້ຮັບໃຊ້ຜົນປະ ໂຫຍດສ່ວນລວມເຊັ່ນດູງວັນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເສຍກ່ອນ.

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນບຸກສ້າງ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ແຕະຕ້ອງເຖິງ ສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອື່ນ ຫ້າງຮັບ ປະກັນສະພາວະຄວາມເປັນຈິງຕ້ອງຍອມຮັບ. ການບຸກສ້າງຕ່າງໆ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ອົງການຜົງເມືອງ, ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບູບຜົງເມືອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການທີ່ມີສິດ ແລະ ພົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຮັບປະກັນມາດຕະຖານເຕັກນິກ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ພ້ອມຫ້າງຮັບປະກັນການ ບິກປັກຮັກສາສົ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 42. ການກຳນົດຂອບເຂດ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນບຸກສ້າງ

ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ ແລະ ຄອບຄົວນຳໃຊ້ທີ່ດິນບຸກສ້າງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າ ຂາຍ, ມີປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຍາວນານ ໃນເນື້ອທີ່ບໍ່ເກີນ ແປດຮອຍຕາມມັດ ຕໍ່ຄົນໃນຄອບຄົວ.

ສຳລັບການອະນຸມັດ ເນື້ອທີ່ດິນບຸກສ້າງ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງນຳໃຊ້ ແມ່ນອົງຕາມຄວາມສາ

ມາດຕົວຈິງໃນການນຳໃຊ້.

ໝວດທີ 10 ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ

ມາດຕາ 43. (ໃໝ່) ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ

ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ແມ່ນການຢັ້ງຍືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຢ່າງທີ່ກັຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການປອມແບງສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນ ຢ່າງເປັນເອກະພາບ ໃນທົ່ວປະເທດ.

ໃນການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ຕ້ອງຈິດວ່າຍຂໍ້ມູນຕ່າງໆເຊົ້າເປັນທະບຽນທີ່ດິນ: ຫຼື ແລະນາມສະກຸນ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, (ຫຼື ແລະ ນາມສະກຸນ ຂອງຜົວ ແລະ ເມັຍ ໃນກໍລະນີ ເປັນສິນສິນສ້າງ), ປະເພດທີ່ດິນ, ຂອບເຂດ ແລະ ເນື້ອທີ່ຂອງທີ່ດິນ, ການໄດ້ມາ ແລະ ທີ່ຕ່າງຂອງທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 44. ຮູບການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ

ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນມີ ສອງຮູບການຕີ :

- ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ຢ່າງເປັນລະບົບ;
- ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ຕາມຄຳຮອງຂໍ.

ການຂຶ້ນທະບຽນຢ່າງເປັນລະບົບ ແມ່ນການຂຶ້ນທະບຽນ ໂດຍບໍ່ມີຄຳຮອງຂໍ, ເຮັດເປັນລະບົບໃນເຂດໄດເຊດໜຶ່ງ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນໃນການຈັດສັນທີ່ດິນ, ຈັດແບ່ງເຂດ, ແບ່ງປະເພດທີ່ດິນເພື່ອຄຸ້ມຄອງ.

ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນຕາມຄຳຮອງຂໍ ແມ່ນການຂຶ້ນທະບຽນ ທີ່ດຳເນີນຕາມຄຳຮອງຂໍ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໄດ້ນຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ມີການຢັ້ງຍືນ ກ່ຽວກັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 45. (ໃໝ່) ຄຳຮອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ຕ້ອງຢືນຄຳຮອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ບະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ໂດຍຜ່ານອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ອົງ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ.

ຄຳຮອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ປະກອບດ້ວຍ :

1. ໃບຢັ້ງຍືນ ກ່ຽວກັບການໄດ້ມາ ຂອງທີ່ດິນ ເຊັ່ນ: ການມອບຂອງລັດ, ການໂອນ ຫຼື ການສືບທອດມູນມໍຣະດີກ;
2. ໃບຢັ້ງຍືນທີ່ດິນ ຖ້າຫາກແມ່ນທີ່ດິນກະສິກຳ ຫຼື ທີ່ດິນປ່າໄມ້;
3. ໃບຢັ້ງຍືນຮັບປະກັນທີ່ດິນ ຈາກເຈົ້າຂອງເດີມ ຫຼື ອົງການປົກຄອງປອນທີ່ດິນນັ້ນ ຕັ້ງຢູ່;
4. ເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 46. (ໃໝ່) ການກວດກາຄຳຮອງ ຂໍຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ

ເມື່ອສຳນວນຄຳຮອງ ຂໍຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ມາເຖິງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຂອງເມືອງ, ເກດສະບານແລ້ວ ຕ້ອງກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ຕາມຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ໂດຍ ສົມທິບກັບ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ບ່ອນທີ່ດິນນັ້ນຕັ້ງຢູ່. ພາຍໃນກຳນົດ ສາມສືບວັນ ອົງ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ເມືອງ, ເກດສະບານ ຕ້ອງໄດ້ຕອບໃຫ້ເຈົ້າຂອງຄຳຮອງນັ້ນຊາບ.

ພາຍຫຼັງທີ່ເຫັນວ່າ ຂໍ້ມູນຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍແລ້ວ ພະນັກງານ ນໍ່ວຍວັດແທກ ກໍຈະທຳການວັດແທກ ແລະ ເຮັດແຜນທີ່ດິນ ຄັດຕິດສຳນວນຄຳຮອງ ເພື່ອນຳສະເໜີໃຫ້ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ພິຈາລະນາຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 47. (ໃໝ່) ປຶ້ມທະບຽນທີ່ດິນ

ປຶ້ມທະບຽນທີ່ດິນ ແມ່ນປຶ້ມທີ່ໃຊ້ຈົດກ່າຍ ຕາມເລກລຳດັບການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ເຊົ້າໃນປຶ້ມທະບຽນທີ່ດິນນັ້ນ ຂໍ້ມີລາຍເຊັນ ແລະ ຕາປະຫັບຂອງທີ່ວໜ້າ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ຢູ່ໜ້າຕົ້ນ ລວມທັງໝາຍເລກລຳດັບ ແລະ ປະຫັບຕາໄສ່ແຕ່ລະໃບ.

ປຶ້ມທະບຽນທີ່ດິນ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ່ດັ່ງນີ້ :

1. ຂໍ້ ແລະນາມສະກຸນ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ;
2. ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ, ສັນຊາດ, ອາຊີບ, ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນ ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ;
3. ຂໍ້ຟ້ ແລະ ແມ່ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ;
4. ເລກທີ່ຕາດິນ;
5. ເລກໝາຍແຜນທີ່ສະເພາະ;
6. ຂອບເຂດ, ເນື້ອທີ່ ແລະ ປະເພດທີ່ດິນ;
7. ແຜນທີ່ດິນ;
8. ເລກລະຫັດຕາດິນ.

ມາດຕາ 48. ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ດິນ

ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ດິນ ແມ່ນເອກະສານທາງການ ທີ່ຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິດໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກຳ ຫຼື ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ຊ່ວຄາວ ຂໍ້ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເກດສະບານ ອອກໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສິດໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນ.

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນທີ່ດິນ ມີສິດທຳການສືບຫອດ ຕາມອາຍຸຂອງໃບຢັ້ງຢືນ ໄດ້ ແຕ່ບໍ່ມີສິດໂອນ, ບໍ່ມີສິດເອົາໄປເປັນຮູ້ນ, ບໍ່ມີສິດນຳໄປຄັ້ນປະກັນ ຫຼື ໃຫ້ເຊົ່າ.

ມາດຕາ 49. (ໃໝ່) ໃບຕາດິນ

ໃບຕາດິນແມ່ນເອກະສານ ທີ່ເປັນຫຼັກຖານຕົ້ນຕໍ່ອັນໜີ້ອັນດຽວ ກ່ຽວກັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢ່າງຖາ

ວອນ ຂຶ້ງໄດ້ຄັດສຳເນົາຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກບຶ້ມທະບຽນທີ່ດິນ ເພື່ອມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນພຽງໃບຄວາ ເພື່ອຖືໄວ້ເປັນຫຼັກຖານຢ່າງຍາວນານ ຈົນກວ່າຈະມີການປ່ຽນແປງໃໝ່ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ກ່ອນຈະອອກໃບຕາດິນ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕົ້ນຕິດປະກາດ ຍຸ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ, ສຳນັກງານປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ສຳນັກງານປົກຄອງບ້ານ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່, ອອກແຈ້ງການຜ່ານສື່ມວນຊົນຂອງລັດ, ລົງໜ້າໜ້າສື່ພິມ ແລະ ປະກາດທາງວິທະຍຸກະຈາຍສູງ ຫຼື ອອກໂທລະພາບ ໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂຕົວຈີງ ໃນກຳນົດ ເກົ້າສືບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີລົງລາຍເຊັນໃສ່ໃບປະກາດເປັນຕົ້ນໄປ ເພື່ອໃຫ້ມວນຊົນຊາບ. ຖ້າວ່າພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຫາກບໍ່ມີການຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານນັ້ນ ຫຼື ການຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານນັ້ນ ຫາກຖືກແກ້ໄຂໄປແລ້ວ ຈຶ່ງອອກໃບຕາດິນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 50. (ໃໝ່) ການອອກໃບສຳເນົາຕາດິນ

ໃນກໍລະນີທີ່ໃບຕາດິນ ຫາກຕົກເຮັ້ນເສັຍຫາຍ ຫຼື ຖົກທຳລາຍ ແຕ່ໄດ້ປະຫວັງຮອຍທີ່ເປັນຫຼັກຖານຢັ້ງຍືນໃບຕາດິນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ຈະອອກໃບສຳເນົາຕາດິນ ໃຫ້ບຸກຄົມ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບອງຂໍ.

ຖ້າວ່າໃບຕາດິນທີ່ຕົກເຮັ້ນເສັຍຫາຍ ຫຼື ຖົກທຳລາຍນັ້ນ ຫາກບໍ່ປະຫວັງຮອຍໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນຫຼັກຖານຢັ້ງຍືນໃບຕາດິນ ຢີ້ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ ກ່ອນຈະອອກໃບສຳເນົາຕາດິນນັ້ນ ຕອງມີຄໍາຕັດສິນ ຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ເສັຍກ່ອນ.

ການອອກໃບສຳເນົາຕາດິນໃນຫຼຸກກໍລະນີ ຕອງປະກາດໃຫ້ມວນຊົນຊາບລ່ວງໜ້າ ສາມສືບ ວັນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 51. (ໃໝ່) ການຈົດທະບຽນນິຕິກຳກ່ຽວກັບທີ່ດິນ

ການຈົດທະບຽນນິຕິກຳກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ແມ່ນການບັນທຶກທຸກການເຄື່ອນໄຫວ, ການປ່ຽນແປງກ່ຽວກັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ເຊົ້າໃສ່ເປົ້ມຈົດທະບຽນນິຕິກຳ ຍຸ້ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອຕິດຕາມສະພາບ ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການປ່ຽນແປງ ຂອງທີ່ດິນນັ້ນ.

ພາກທີ III ສີດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ໝວດທີ 1 ສີດ ແລະ ພັນທະຂອງພິນລະເມືອງລາວ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ

ມາດຕາ 52. ການໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

បុរាណិស្ស ឬ ការងារតាមទំនើសដែលត្រូវបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទាំងមួយ ឬជាប្រចាំសប្តាហ៍។

1. ການມອບຂອງລັດ;
 2. ການໂອນ;
 3. ການສືບທອດມູນມໍລະດິກ.

ມາດຕາ 53. (ໃໝ່) ສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບສິນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ຜູ້ໄດ້ຮັບສິນນຳໃຊ້ທີ່ດິນມີສິດຕ່າງໆ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

- ສິດປົກບັກຮັກສາທີ່ດິນ;
 - ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ;
 - ສິດໄດ້ຮັບໝາກຜົນຈາກທີ່ດິນ;
 - ສິດໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ;
 - ສິດສືບທອດສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 54. ສິດປົກປ້ກຮັກສາທີ່ດິນ

ສົດປົກປ້າກສາທີ່ດິນ ແມ່ນສົດທີ່ລົມອບໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໄດ້ໜຶ່ງຮັກສາທີ່ດິນ ເພື່ອ
ໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ແມ່ນອນ.

ມາດຕາ 55. ສິດໃຊ້ທົດນ

ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ແມ່ນສິດໃນການໃຊ້ທີ່ດິນເຂົ້າໃນເບົາໝາຍໄດ້ໜຶ່ງ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້າງຕົວຢ່າງລົງທະບຽນ ຂອງຕ້ອງການ ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດ ຕາມແຜນການຈັດສັນທິດິນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 56. ສີດໄດ້ຮັບຂມາກຜົນຈາກທີ່ດິນ

ສີດໄດ້ຮັບໝາກຜົນຈາກທີ່ດິນ ທີ່ມີການພັດທະນາແລ້ວ ແມ່ນສີດເຕັບຖຸໝາກຜົນ ຫຼື
ລາຍໄດ້ຈາກທີ່ດິນ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ນັ້ນ ເຊັ່ນ: ໄດ້ຈາກການໃຫ້ເຊົາ, ຈາກການເອົາໄປເປັນຮຸນ ຫຼື
ຈາກ ການນຳໄປຄໍ້ປະກັນ.

ມາດຕາ 57. (ໃໝ່) ສິດໂອນສິດນຳໃຊ້ທຶນ

ສົດໂອນສືດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແມ່ນສົດໃນການເອົາສືດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ດ້ວຍການຂາຍ,
ການມອບ ຫຼື ການແລກປ່ຽນ.

ມາດຕາ 58. (ໃໝ່) ສິດສືບທອດສິດນຳໃຊ້ຫໍ່ດິນ

ສິດສືບທອດສິດນຳໃຊ້ຫໍ່ດິນ ແມ່ນສິດໃນການໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ຫໍ່ດິນ ຫຼືມີການພັດທະນາແລວ
ຊຶ່ງຕົກທອດມາຍັງ ຜົວ ຫຼື ເມຍ, ລູກ, ຫຼານ, ພໍ່ແມ່ ຫຼື ຍາດຕີພື້ນອງໄກ້ຊີດ ຕາມກົດ ພາຍຫຼັງທີ່ຜູ້
ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ຫໍ່ດິນໄດ້ເສຍຊື່ວິດໄປແລວ.

ຖ້າວ່າເນື້ອຫໍ່ດິນ ຫຼືໄດ້ຮັບຈາກການສືບທອດ ບວກກັບເນື້ອຫໍ່ດິນ ຫຼືຜູ້ສິບທອດນຳໃຊ້ຢູ່ນັ້ນ ຫາກ
ເກີນອັດຕາປະເພດຫໍ່ດິນ ຫຼືກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 86 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 59. ສິດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງການເມືອງ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ມະຫາຊຸມ ແລະການຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດຂອງລັດ

ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງການເມືອງ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະ ຫາຊຸມ
ແລະ ການຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດຂອງລັດ ຫຼືໄດ້ຮັບສິດໃຊ້ຫໍ່ດິນ ມີສິດງົງແຕ່ປົກກັກຮກສາ ແລະ ໃຊ້ ເຫົ່າ
ນັ້ນ ແຕ່ທາກບໍ່ມີສິດໂອນ, ໃຫ້ເຊົ່າ, ໃຫ້ສໍາປະທານ, ເອົາໄປເປັນຮຸນ ຫຼື ນຳໄປຄົ້ປະກັນແຕ່ຢ່າງໄດ.

ມາດຕາ 60. ພັນທະຂອງຜູ້ໃຊ້ ແລະ ຜູ້ນຳໃຊ້ຫໍ່ດິນ

ຜູ້ໃຊ້ ແລະ ຜູ້ນຳໃຊ້ຫໍ່ດິນ ມີພັນທະດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

- ນຳໃຊ້ຫໍ່ດິນ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ;
- ບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ຄຸນນະພາບດິນ, ບໍ່ສ້າງຜົນກະທິບອັນບໍດິຕໍ່ສົ່ງແວດ
ລົອມທຳມະຊາດ ຫຼື ສັງຄົມ;
- ບໍ່ລະເມີດສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອື່ນ;
- ປະຕິບັດສະພາວະຄວາມເປັນຈີງຕ້ອງຍອມຮັບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
- ເສຍຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຫໍ່ດິນ;
- ປະຕິບັດພັນທະກ່ຽວກັບຫໍ່ດິນ ເຊັ່ນ: ພາສີຫໍ່ດິນ, ອາກອນ ຈາກການມອບໂອນ, ອາ
ກອນລາຍໄດ້ຈາກການໃຫ້ເຊົ່າ, ອາກອນຈາກການສືບມູນມໍລະດົກ, ຄ່າທຳນຽມໂອນຂີ້,
ຄ່າຈົດທະບຽນມີຕິກຳຫໍ່ດິນ ຕາມກຳນົດເວລາ ສຳລັບຜູ້ນຳໃຊ້ຫໍ່ດິນ;
- ປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບການອື່ນໆ ກ່ຽວກັບຫໍ່ດິນ.

ມາດຕາ 61. ສະພາວະຄວາມເປັນຈີງຕ້ອງຍອມຮັບ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໄດ້ນີ້ ທາກຖືກປິດລົມດ້ວຍຫໍ່ດິນຂອງຜູ້ອື່ນ ໂດຍບໍ່ມີທາງຜ່ານອອກສູ່
ຫົນຫາງ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງນັ້ນ ກໍມີສົດຮັບອົງຈໍທາງຜ່ານ ຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ຫໍ່ດິນ ຫຼືຢູ່ໄກ
ຫົນຫາງກວ່າໜູ້. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ຫໍ່ດິນ ຫຼືຖືກຮັບອົງຈໍນັ້ນ ຕ້ອງອະນຸຍາດໃຫ້ທາງຜ່ານ ບໍ່ອນຫໍ່ຕົນເຫັນ

ວ່າເໝາະສົມ ແລະ ມີສິດຮ້ອງຂໍການທິດແກນຄ່າເສຍຫາຍ ຕໍ່ຜົນລະບຸກ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການພັດທະນາ ບົນຫ້ຳດິນ ບ່ອນທາງຜ່ານນັ້ນ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການເນັ້ງສາຍໄຟຟ້າ, ສາຍໂທລະສັບ, ຊຸດຮ້ອງນັ້ນ, ວາງຫໍ່ນັ້ນ ຫຼື ຂໍ່ນັ້ນປະປາ ແລະ ອື່ນໆ ຜ່ານທີ່ດິນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຜູ້ໄດ້ຜູ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງພາໃຫ້ຕົນໄມ້, ຜົນລະບຸກ ຫຼື ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ກ່ຽວກົບທີ່ກໍ່ຈະໄລຍ ຫຼື ພາໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍ ບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນມີສິດ ຮ້ອງຂໍເອົາຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ ເນື້ອງມາຈາກການກະທຳນັ້ນ; ຖ້າວ່າຜູ້ໃຫ້ທາງຜ່ານນັ້ນ ຫາກໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດນຳແລ້ວ ກໍບໍ່ໃຫ້ຄົດ ໄລ່ຄ່າເສຍຫາຍນຳອີກ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ຄວາມເສຍຫາຍນັ້ນ ຫາກມີຫຼວງໝາຍ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໃຫ້ ຄົດໄລ່ການທິດແກນຄ່າເສຍຫາຍນັ້ນ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 62. (ໃໝ່) ການເສຍສິດໃຊ້ ຫຼື ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດໃຊ້ ຫຼື ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຈະເສຍສິດດັ່ງກ່າວ ໃນກໍລະນີໄດ້ໜຶ່ງ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

1. ໃຊ້ ຫຼື ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ລັດອບໃຫ້ນັ້ນ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ;
2. ບໍ່ເສຍພາສີທີ່ດິນຢ່າງຕໍ່ເນື້ອງ ສາມປີ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການກ່າວເຕືອນແລ້ວ;
3. ບໍ່ໃຊ້ ຫຼື ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ລັດອບໃຫ້ຕາມທີ່ໄດ້ບໍ່ໄວ້ໃນສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ທີ່ດິນ;
4. ຜູ້ທີ່ຖືກສານຕັດສິນ ໃຫ້ເສຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 63. (ໃໝ່) ການສັນສຸດສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຈະສັນສຸດລົງ ໃນກໍລະນີໄດ້ໜຶ່ງ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

1. ສະໜູນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ດ້ວຍຄວາມສະໜັກໃຈ;
2. ລັດໄອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄົນ ເພື່ອນນຳໃຊ້ເຊົ້າໃນສາຫາລະນະປະໂຫຍດ;
3. ໄອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ;
4. ເສຍຊີວິດ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດ.

ໝວດທີ 2 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວ ກັບການເຊົ້າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນ

ມາດຕາ 64. (ໃໝ່) ການເຊົ້າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນ ໂດຍຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດ

ຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ທີ່ ດຳລົງຊີວິດ, ລົງທຶນ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ກຳສາມາດເຊົ້າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນ ນຳລັດໄດ້.

ຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຫຼືຕ້ອງການເຊົ່າຫໍ່ດິນ ຫຼືມີການພັດທະນາແລ້ວ ຈາກພິນລະເມືອງລາວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່.

ສໍາລັບຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຫຼືຕ້ອງການເຊົ່າຫໍ່ດິນທີ່ມີການພັດທະນາແລ້ວ ຈາກພິນລະເມືອງລາວ ແມ່ນອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 65. (ໃໝ່) ກໍານົດເວລາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ

ກໍານົດເວລາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຈາກລັດ ໂດຍຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນອົງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງກິດຈະການ ແຕ່ສູງສຸດ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສືບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ຕາມຄວາມເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ.

ກໍານົດເວລາເຊົ່າຫໍ່ດິນ ຫຼືມີການພັດທະນາແລ້ວ ຈາກພິນລະເມືອງລາວ ໂດຍຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຊາວປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ຕາມການຕິກລົງຂອງຄູ່ສັນຍາ ໂດຍໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ບ່ອນທີ່ດິນນັ້ນຕັ້ງຢູ່.

ສໍາລັບການກໍານົດເວລາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ຈາກລັດ ໂດຍຄົນຕ່າງປະເທດ ຫຼືມາລົງທຶນຢູ່ສປປ ລາວ ແມ່ນອົງຕາມລັກສະນະ, ຂະໜາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງກິດຈະການ, ໂຄງການແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ພ້າສືບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ຕາມການຕິກລົງ ຂອງຄູ່ສັນຍາ ໂດຍໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ.

ສໍາລັບການກໍານົດເວລາເຊົ່າຫໍ່ດິນ ຈາກພິນລະເມືອງລາວ ໂດຍຄົນຕ່າງປະເທດ ຫຼືມາລົງທຶນຢູ່ສປປ ລາວ ແມ່ນອົງຕາມລັກສະນະ, ຂະໜາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງກິດຈະການ, ໂຄງການ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສືບປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ຕາມການຕິກລົງ ຂອງຄູ່ສັນຍາ ໂດຍໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີ ຈາກອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ.

ສໍາລັບ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດນັ້ນ ກໍານົດເວລາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ເຈັດສືບຫ້າປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ໂດຍການຮັບຮອງ ຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ.

ສໍາລັບການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ຫຼືມີເນື້ອທີ່ສູງກວ່າ ສືບພັນເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປຕ້ອງໄດ້ມີການຮັບຮອງ ຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ.

ສ່ວນການກໍານົດເວລາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານຕິວຈິງນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ອົງໃສ່ລັກສະນະ, ຂະໜາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຂອງແຕ່ລະກິດຈະການ.

ສໍາລັບສະຖານຸດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼືຕ້ອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ກຳສາ

ມາດເຊົ້າ, ແລກປ່ງນ, ໂອນ ຕາມການຕິກລົງລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບລັດຖະບານ ປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນກໍລະນີເຊົ້າ ກໍານົດເວລາບໍ່ໃຫ້ເກີນ ເກົ້າສົບເກົ້າປີ.

ມາດຕາ 66. (ໃໝ່) ສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການເຊົ້າ ຫຼື ສຳປະຫານທີ່ດິນ ຂອງຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ

ຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຂຶ່ງໄດ້ເຊົ້າ ຫຼື ສຳປະຫານທີ່ດິນນຳລັດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບົງບົກຄົນມາຍ ມີສິດດັ່ງນີ້ :

1. ຂາຍຊັບສິນ ທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງຕິນ ທີ່ຕິດພັນກັບສັນຍາເຊົ້າ ຫຼື ສຳປະຫານທີ່ດິນ ແຕ່ລັດມີບຸລິມະສິດ ໃນການຊື້ຊັບສິນເໜີນນັ້ນ;
2. ນຳໃຊ້ຊັບສິນ ທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງຕິນ ທີ່ຕິດພັນກັບສັນຍາເຊົ້າ ຫຼື ສຳປະຫານທີ່ ດິນ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຼັກຊັບຄົ້ປະກັນຢູ່ທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ທີ່ ເຄື່ອນໄຫວຍ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ສຳລັບຊັບຄົງທີ່ນັ້ນ ຕ້ອງ ໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກລັດເສັຍກ່ອນ;
3. ໃຫ້ເຊົ້າຕໍ່ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີ ຈາກລັດເສັຍກ່ອນ ແລະ ສັນ ຍາເຊົ້າຕໍ່ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ອາຍຸນຳໃຊ້ທີ່ຍັງເງື່ອ ຂອງສັນຍາແມ່;
4. ສືບທອດສັນຍາເຊົ້າ ຫຼື ສຳປະຫານທີ່ດິນ ຕາມອາຍຸຂອງສັນຍາ;
5. ໃຊ້ສັນຍາເຊົ້າ ຫຼື ສຳປະຫານທີ່ດິນ ເພື່ອຮ່ວມທຶນກັບບຸກຄົນອື່ນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ຄວາມ ເຫັນດີຈາກລັດເສັຍກ່ອນ.

ສຳລັບການເຊົ້າທີ່ດິນ ຂອງຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຈາກພິນລະເມືອງລາວ ກໍໃຫ້ປະຕິບັດເຊັ່ນດູວກັນ.

ມາດຕາ 67. (ໃໝ່) ພັນທະຂອງຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ໃນການເຊົ້າ ຫຼື ສຳປະຫານທີ່ດິນ ມີດັ່ງນີ້ :

1. ໃຊ້ທີ່ດິນໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ;
2. ບໍ່ສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ຄຸນນະພາບດິນ, ບໍ່ສ້າງຜົນກະທິບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳ ມະຊາດ ຫຼື ສັງຄົມ;
3. ບໍ່ລະເມີດສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອື່ນ;
4. ປະຕິບັດສະພາວະຄວາມເປັນຈິງຕ້ອງຍອມຮັບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
5. ເສັຍຄ່າເຊົ້າ ຫຼື ຄ່າສຳປະຫານທີ່ດິນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມອື່ນໆ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນຢ່າງຄົບຖ້ວນ;

6. ປະຕິບັດຕາມລະບົງການ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງການເຊົ້າ ຫຼື ການສຳປະຫານ ຢ່າງ ຄືບຖວນ.

ໝວດທີ 3 ການທິດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ

ມາດຕາ 68. ສາເຫດຂອງການທິດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ

ສາເຫດ ຂອງການທິດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ມີຕັ້ງນີ້ :

- ການກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ຍ້ອນການລະເມີດລະບົງກິດໝາຍ;
- ການກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ຈາກສະພາວະຄວາມເປັນຈິງຕ້ອງຍອມຮັບ;
- ການກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ຈາກການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ.

ມາດຕາ 69. ການທິດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ຍ້ອນການລະເມີດລະບົງກິດໝາຍ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫົ່ວໜ້າໃຊ້ທີ່ດິນ ທາກໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຫຼື ສາຫາລະນະ ຍ້ອນການລະເມີດລະບົງກິດໝາຍແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ທິດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ຫຼືເກີດຈາກການກະທຳຂອງ ຕົນ.

ມາດຕາ 70. ການທິດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ຈາກສະພາວະຄວາມເປັນຈິງຕ້ອງຍອມຮັບ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ໄທ່າກໄດ້ຮັບສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ຈາກສະພາວະຄວາມເປັນຈິງຕ້ອງ ຍອມຮັບ ຂອງຜູ້ອື່ນທີ່ໄດ້ຈຶ່ງທາງໜູວ, ຮ່ອງນົກໃຫ້ແກ່ດິນ ຂຶ່ງພາໃຫ້ຜົນລະບຸກ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງຜູ້ອື່ນ ຫຼື ຂອງສາຫາ ລະນະ ໄດ້ຮັບຄວາມເສັຍຫາຍແລ້ວ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍຕັ້ງກ່າວ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ.

ມາດຕາ 71. (ໃໝ່) ການທິດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ຫຼືເກີດຈາກການໂອນເອົາສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ

ເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ໄດ້ນີ້ ເພື່ອຮັບ ໃຊ້ ສາຫາລະນະປະໂຫຍດນີ້ ລັດຈະໂອນເອົາສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນຄືນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ໃຫ້ ແກ່ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງນັ້ນ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ.

ເພື່ອຮັບປະກັນການທິດແທນໃນການໂອນເອົາສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນ ຕ້ອງມີທີ່ດິນສຳຮອງ ໃນຮັດຕາ ຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງເນື້ອທີ່ດິນຫັ້ງໝົດ ຂອງບ້ານ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ແຂວງ ຫຼື ນະຄອນ. ໃນເວລາທີ່ຢູ່ບໍ່ທັນໄດ້ໃຊ້ທີ່ດິນສຳຮອງດັ່ງກ່າວ ຈະໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເຊົ້າຂຶ້ວຄາວກຳໄດ້.

ມາດຕາ 72. ການກຳນົດຄ່າເສັຍຫາຍ

ໃນການທິດແກນຄ່າເສັຍຫາຍັນ ຕ້ອງມີຄະນະກຳມະການ ຂຶ່ງປະກອບດ້ວຍຜູ້ຕາງໜ້າ ຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທຳການຕົລາຄາ ເພື່ອກຳນົດຄ່າເສັຍຫາຍ.

ໝວດທີ 4 ຫໍ່ດິນ ຫໍ່ອົງການປົກຄອງ ໄດ້ມອບສິດນຳໃຊ້ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ໃນສະໄໝຕໍ່ສູງຊາດ ແລະ ຫໍ່ດິນຂອງຜູ້ທີ່ປະໜີໄປຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 73. (ໃໝ່) ຫໍ່ດິນ ຫໍ່ອົງການປົກຄອງ ໄດ້ມອບສິດນຳໃຊ້ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ໃນສະໄໝຕໍ່ສູງຊາດ

ລັດບໍ່ຮັບຮູ້ການທວງເອົາຄືນ ຫໍ່ດິນຫໍ່ອົງການປົກຄອງໄດ້ມອບສິດນຳໃຊ້ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ໃນສະໄໝຕໍ່ສູງຊາດ.

ມາດຕາ 74. ຫໍ່ດິນ ຂອງຜູ້ທີ່ປະໜີຈາກທ້ອງຖິ່ນ ຂອງຕົນ ໃນສະໄໝຕໍ່ສູງຊາດ

ລັດບໍ່ຮັບຮູ້ການທວງເອົາຄືນ ຫໍ່ດິນທີ່ເຈົ້າຂອງໄດ້ປະໜີຈາກທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໃນສະໄໝຕໍ່ສູງຊາດ.

ມາດຕາ 75. ຫໍ່ດິນ ທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ເປັນຊັບສິນບັດສ່ວນລວມ

ລັດ ບໍ່ຮັບຮູ້ການທວງເອົາຄືນ ຫໍ່ດິນຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫໍ່ໄດ້ມອບໃຫ້ເປັນຊັບສິນບັດ ສ່ວນລວມ ໃນສະໄໝຕໍ່ສູງຊາດ ກໍາຕີໃນສະໄໝປັດຈຸບັນ.

ມາດຕາ 76. ຫໍ່ດິນ ຂອງຜູ້ທີ່ປະໜີໄປຕ່າງປະເທດ

ລັດບໍ່ຮັບຮູ້ການທວງເອົາຄືນ ຫໍ່ດິນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ປະໜີໄປຕ່າງປະເທດ.

ພາກທີ IV ການກວດກາ ການນຳໃຊ້ຫໍ່ດິນ

ມາດຕາ 77. ການກວດກາ ການໃຊ້ຫໍ່ດິນ

ການກວດກາການໃຊ້ຫໍ່ດິນ ແມ່ນການຕິດຕາມ ເບິ່ງການປົກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການໃຊ້ ຫໍ່ດິນຂອງບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ລະບຽບກົດ ພາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 78. (ໃໝ່) ອົງການການກວດກາ ການໃຊ້ຫໍ່ດິນ

ການກວດກາ ການໃຊ້ຫໍ່ດິນແຕ່ລະປະເຍດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ

ແມ່ນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະເພດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສໍາລັບການມອບ, ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ແລະ ການຂັ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ແມ່ນ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ກວດກາ.

ມາດຕາ 79. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການກວດກາ ການໃຊ້ທີ່ດິນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການກວດກາ ການໃຊ້ທີ່ດິນ ດັ່ງນີ້ :

1. ທວງເອົາເອກະສານ ທີ່ຈະເປັນກ່ຽວກັບການກວດກາຈາກ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ລົງກວດກາສະຖານທີ່ທີ່ດິນ;
3. ໄຫ້ຄໍາແນະນຳແກ່ຜູ້ໃຊ້ ແລະ ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ;
4. ສັງໂຈະ ຫຼື ໄຫ້ຢູ່ດເຊິ່ງຂຶ້ວຄາວ ກິດຈະການກ່ຽວກັບການໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
5. ສະເໜີໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາຖອນສິດໃຊ້ ຫຼື ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ;
6. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການກວດກາການໃຊ້ ຫຼື ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.

ໝາກທີ V ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ດິນ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 80. (ໃໝ່) ການແກ້ໄຂບັນຫາ ທີ່ມີລັກສະນະບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ

ການແກ້ໄຂບັນຫາ ທີ່ມີລັກສະນະບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ການບໍ່ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຕາມກຳນົດເວລາພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບມອບ, ການບໍ່ເສັຍພາສີ, ອາກອນ ຫຼື ຄ່າ ທຳນຽມທີ່ດິນ ຕາມລະບຽບ ການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ບັນຫາທີ່ດິນອື່ນໆ ທີ່ມີລັກສະນະບໍລິຫານນັ້ນ ແມ່ນອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ ດິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍປະສານສົມທີ່ບໍ່ກັບອົງການປົກຄອງຂັ້ນຂອງ ຕິນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ຖ້າວ່າຜູ້ໃຊ້ ຫຼື ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຫາກບໍ່ພື້ນ ຕໍ່ລັດຕິກາລົງແກ້ໄຂແລວ ກໍມີສິດສະເໜີ ຕໍ່ອົງການຂັ້ນ ເທິງຖັດນັ້ນເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 81. (ໃໝ່) ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ມີລັກສະນະຫາງແຍ່ງ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ມີລັກສະນະຫາງແຍ່ງ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ເຊັ່ນ: ການສືບທອດມູນມໍລະດິກາທີ່ ດິນ ທີ່ມີການພັດທະນາແລວ, ການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ສັນຍາຫາງແຍ່ງອື່ນໆ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນນັ້ນ ແມ່ນສາມປະຊາຊົນເປັນຜູ້ພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມກົດໝາຍ.

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ມີລັກສະນະຫາງແຍ່ງ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ

ມາດຕາ 82. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ມາດຕາ 83. ມາດຕະການຕໍ່ຜົ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໄດ້ ຫ້າຍໃຊ້ທີ່ດິນ ພາກໄດ້ລະເມີດລະບູບ ກົດໝາຍກ່ຽວກັບທີ່ດິນ, ກໍ່ຄວາມ
ເສັຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະ, ສົ່ງແວດລ້ອມ, ຂັບສິນ, ສຸຂະພາບ ຫຼື ຂີວິດຂອງຜູ້ອື່ນ ຈະຖືກປັບໄໝ ຫຼື
ລົງໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ພັກ ລວມທັງໃຊ້ຄ່າເສັຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ນອກຈາກໂທດຕົມຕໍ່ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວ ຜູ້ກະທຳຜິດ ອາດຈະໄດ້ຮັບໂທດເພີ່ມອີກເຊັ່ນ: ຖອນໃບຢັ້ງຍືນທີ່ດິນ, ໃບຕາດິນ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ ຫຼື ນຳ ໃຊ້ທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 84. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ໃນການປະຕິບັດວຽກງານ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ, ບຸກຄົນໄດ້ຫາກໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ເຊັ່ນ: ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ, ໃຊ້ອຳນາດເຕັມຂອບເຈດ, ຮັບສິນບິນ, ປອມແປງເອກະສານ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໜຸ່ງ ຫຼື ຂອງບຸກຄົນອື່ນ ຈະຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ພ້ອມທັງໃຊ້ແກນຄ່າເສັຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ພາກທີ VI ປິດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 85. (ໃໝ່) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ມີໜ້າທີ່ອອກດຳລັດ ແລະຂໍ້ກຳນົດລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ໃຫ້ດຳເນີນການກວດກາ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນຢ່າງເປັນລະບົບໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການກວດກາກ່ຽວກັບທີ່ມາຂອງສຶດນຳໃຊ້ ທີ່ດິນ, ຂະໜາດຂອງທີ່ດິນ, ການໃຊ້ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 86. (ໃໝ່) ກຳນົດເວລາແກ້ໄຂກ່ຽວກັບທີ່ດິນ

ພິນລະເມືອງລາວ ທີ່ມີທີ່ດິນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແຕ່ມີເນື້ອທີ່ເກີນກວ່າອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 17, 21 ແລະ 42 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງແກ້ໄຂ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງພາຍໃນກຳນົດ ສາມປີ ມັບແຕ່ມີ ລັດຖະບານໄດ້ອອກແຈ້ງການກ່ຽວກັບ ການແກ້ໄຂເນື້ອທີ່ດິນສ່ວນເກີນ ຢ່າງເປັນຫາງການເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າຜູ້ກ່ຽວຫາກຍັງຍາກສືບຕໍ່ນຳ ໃຊ້ທີ່ດິນສ່ວນເກີນນັ້ນຢູ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເສຍພາສີເພີ່ມສູງກວ່າອັດຕາປົກກະຕິ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຜູ້ກ່ຽວກັບ ຈະໝົດສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນສ່ວນເກີນດັ່ງກ່າວ.

ຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະການຈັດຕັ້ງ ຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ທີ່ມີທີ່ດິນໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຕ້ອງແກ້ໄຂ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ດິນສະບັບນີ້ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມປີ ມັບແຕ່ວັນລັດຖະບານ ໄດ້ອອກແຈ້ງການຢ່າງເປັນຫາງການ ໃຫ້ສັງຄົມຊາບຢ່າງ ທົ່ວເຖິງ. ຖ້າຫາກກາຍກຳນົດນີ້ແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວຈະໝົດສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ, ພາກຍັງຍາກສືບຕໍ່ ນຳໃຊ້ ກຳຈະມີບຸລິມະສິດໃນການຂໍເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະຫານທີ່ດິນນັ້ນ.

ສຳລັບສະຖານທູດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນນັ້ນ ລັດຖະບານ ຈະເປັນຜູ້ຕົກລົງ.

ມາດຕາ 87. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸ່ນແຫນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ສະບັບເລກທີ 01/97 ສພຊ, ລົງວັນທີ 12 ເມສາ 1997.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໄດ້ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ